

Subota, 05.02.2011.g.

Opet sam jako tužan. I jadan. Osjećam koliko je strašno jako djelovanje zla u ovom našem zemaljskom svijetu. Koliko samo načina ima. U svojem obraćenju i sadašnjem duhovnom rastu uvijek me muči grijeh oholosti i licemjerja pa njih uvijek i ispovijedam. I nisam bio toliko svjestan jednog drugog, teškog grijeha, koji je jako, jako prisutan u nama ljudima. **GRIJEH SEBIČNOSTI** .
Nevjerojatn
o koliko je taj grijeh prisutan i ukorijenjen u nama ljudima. A mnogi, pa tako i ja, nikada nismo na njega obraćali pažnju.

I
TO
JE
NAJVEĆI
USPJEH
ZLA
U
OVOME
GRIJEHU.

Da ga mi rijetko prepoznamo jer nam

**SEBIČNOST
POSTAJE
NAČIN
ŽIVOTA.**

I svakodnevno čujem kako je svima teško, roditeljima ne pomažu djeca, djeca imaju svoje probleme pa njima nitko ne pomaže. Supruga ili suprug u braku, gdje vlada nezadovoljstvo a što je vrlo često, svaki samo vidi kako mu je teško i kako mu najviše problema zadaje onaj drugi, kada učenik dobije slabu ocjenu ili student padne ispit kriv mu je profesor pa je sada njemu teško, itd, sve do toga, što je strašan grijeh, **DA MISLIMO DA NAM JE TEŠKO A BOG NAM NEĆE POMOĆI.**

JER
MU
NIJE
STALO
DO
NAS.
I
UVIJEK
SAMO
"JA
PA
JA",
I
UVIJEK
SAMO
"MENI
I
MENI".
STRAŠNO.

I nema Boga jer On ništa ne čini. Naš zaključak.

I nitko za nikoga nije se spreman žrtvovati i nitko nikome nije spreman služiti. I, ako se netko i žrtvuje za nekoga ne radi to iz čista srca i radosne volje nego radi toga jer, ili mora, ili očekuje nešto za uzvrat, ili to radi zbog "kaj budu drugi rekli".

STRAŠNO JE MALO ŽRTVOVANJA IZ LJUBAVI PREMA BLIŽNJEMU. PREMA MUŽU ILI ŽE
NI,
PREMA
DJECI,
PREMA
RODITELJIMA, PREMA
PRIJATELJIMA
I
NA
KRAJU,
PREMA
BOGU.

NAJVIŠE SE VOLIMO "ŽRTVOVATI" SAMI ZA SEBE. ZAMISLITE KOJE LI ŽRTVE. "ŽRTVOVATI"

**SE
SAMI
ZA
SEBE.**

UH, MNOGI BI, MOŽDA I VI KOJI SADA OVO ČITATE, NAŠLI STOTINE RIJEČI I PRIMJERA
DA
NAPADNETE
OVU
MOJU
"TEORIJU".

NO,
OVO
NIJE
MOJA
"TEORIJA".

OVO
JA
OSJEĆAM

U
SEBI
I
VIDIM
OKO
SEBE.

I
NE
TREBAM
JAKO
DALEKO
GLEDATI.

Sigurno da svatko od nas ima i svojih "svijetlih" trenutaka,

"LUCIDE
INTERVALE",

kada činimo nešto i za druge. Ali,

PUNO
PREMALO.

**NE ŽELIMO SLUŽITI DRUGIMA OKO SEBE NEGO ŽELIMO DA DRUGI NAMA SLUŽE. A B
IT
I
SVRHA**

NAŠEG
ŽIVOTA
JE
SLUŽENJE
DRUGIMA.
I
ZATO
SE
STALNO,
ILI
ČESTO,
LOŠE
OSJEĆAMO.
JER
SEBIČNO
ČEKAMO
DA
DRUGI
SLUŽE
NAMA.

A sjetite se samo kako ste se lijepo osjećali kada ste nekome nešto pomogli.

A stalno mi je "na pameti" i naš Gospodin. Da, mnogi "se kunemo" u vjeru prema Njemu, idemo često u crkvu na misu, često i puno se molimo. I želimo se poistovjetiti s Njim. Želimo slijediti njegove misli i zapovijedi, želimo vječni život. I naravno, želimo da se već sada, ovdje na zemlji dobro osjećamo.

Ali, onako sebični kakvi mi ljudi jesmo, očekujemo DA NAM SE TO JEDNOSTAVNO DA. DA
NAM
GOSPODIN
NAKON
NAŠIH
NEKOLIKO
MOLITVI
I
ODLAZAKA
NA
MISU

SVE
RIJEŠI.
I
DA
NAM
BUDE
KAO
NJEMU
NA
NEBU.
ČISTA
NIRVANA.
BEZ
MUKE.

A ajde, prisjetite se samo zemaljskog životnog puta našeg Gospodina. Koliko bi vas, skupa sa mnom, KOJI VJERUJEMO U NJEGA, pristalo da u 33 godine života prođemo to što je On prošao. Od rođenja u štali, bijega u Egipat, siromašnog života u djetinjstvu i mladosti, života i rada jednog drvodjelje, neshvaćenosti od okoline pa sve do smrti na križu. Da, sada će mnogi reći, ja bih. Iz svoji toplih soba i udobnih naslonjača. Ajde samo zamislite jedno bičevanje. Proći će vas volja.

Jučer sam u crkvi, poslije mise, molio krunicu, žalosno otajstvo. I prvi put sam plakao, kada sam molio i u mislima doživljavao Gospodinovu muku. BIČEVANJE, TRNOVA KRUNA, PLJUVANJ
E, NOŠENJ
E KRIŽA
, PRIB
IJANJE
NA
KRIŽ,
RASPEĆE.
A
NAJVIŠE
SU
MI
SUZE
IŠLE
KADA
SAM
ZAMIŠLJAO
NAŠEGA
GOSPODINA

KAKO
NE
MOŽE
DOĆI
K
SEBI
ŠTO
MU
SE
TO
DOGAĐA
OD
LJUDI
KOJIMA
JE
SAMO
ČINIO
DOBRO
I
OD
KOJIH
GA
SAMO
RIJETKI
ŽALE.
**LJUDSKE
LI
SEBIČNOSTI!**

KADA IM JE BILO DOBRO ONDA SU BILI OKO NJEGA. KADA JE POSTALO TEŠKO, ONDA SVATKO NA SVOJU STRANU.

Takvi smo mi ljudi i danas. Tko se spreman za koga žrtvovati? Ako si se spreman žrtvovati za djecu, nisi za muža ili ženu. Ako si se spreman za njih, nisi za roditelje ili braću i sestre. A prijatelje, susjede i da ne navedem one koje ne poznaš, nema šanse.

I kolike bi se veze i brakovi spasili da su ljudi bili spremni žrtvovati jedni za druge. Koliko bi bilo veselja u obiteljima kada bi se žrtvovali jedni za druge. I za sve oko sebe. I koliko bi ljubavi, mira i zadovoljstva bilo na zemlji kada bi smogli, svi mi, bar malo više snage da se žrtvujemo za druge, ALI IZ ČISTE LJUBAVI I ŽELJE, IZ SRCA.

A KOLIKO BI TO GOSPODINU BILO DRAGO!

MOJ GOSPODINE, TEŠKO JE BITI TI! MA, TEŠKO JE BITI KAO DJELIĆ TEBE. TEŠKO SE ŽRTVOVATI

I
SLUŽITI
BEZ
OČEKIVANJA
ZEMALJSKE
NAGRADE.

O, TEŠKO NAMA RADI TOGA!

JA ĆU SE TRUDITI GOSPODINE DA SLUŽIM. A TI ME GOSPODINE NAGRADI, POSLIJE MOJE SMRTI, PREMA MOJIM ZASLUGAMA.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.